

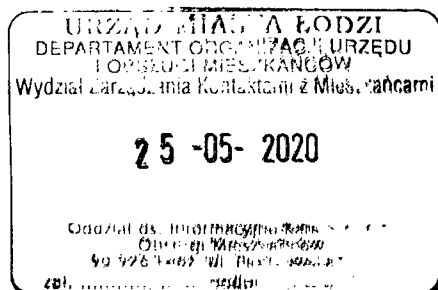
ZJEDNOCZENIE CHRZEŚCIJAŃSKICH RODZIN

www.zchr.pl

RPW/345216/2020 P
Data: 2020-05-25

Warszawa, 20 maja 2020 r.

~~Prezydent Łodzi
Pani Hanna Zdanowska~~

Przewodniczący Rady Miejskiej w Łodzi
Pan Marcin Gołaszewski

P E T Y C J A

w sprawie zmiany nazwy dotychczasowej nazwy ulicy Stanisława Przybyszewskiego na ulicę Aleksandra Napiórkowskiego w 100. rocznicę jego bohaterskiej śmierci, tj. 18 sierpnia 1920 roku.

UZASADNIENIE

Zjednoczenie Chrześcijańskich Rodzin wnosi uważa, że nazwy miejsc w przestrzeni publicznej powinny upamiętniać osoby szczególnie zasłużone dla Polski oraz społeczności lokalnych. Obecna nazwa ul. Stanisława Przybyszewskiego została wprowadzona w roku 1990, a jej celem było dokonanie drobnej korekty nazwy, która obowiązywała od 1952 roku. Obecnie uhonorowany nazwą tej ulicy Stanisław Przybyszewski nie był związany z Łodzią, a jego dokonania i postawa życiowa – przedwojennego skandalisty – nie uzasadnia dalszego utrzymania nazwy tej ulicy w Łodzi.

W latach 1920-1940 oraz 1945-1952 ta ulica nosiła imię wybitnego przedstawiciela niekomunistycznej lewicy, posła na Sejm Ustawodawczy II RP Aleksandra Napiórkowskiego z Polskiej Partii Socjalistycznej, którego droga życiowa była ściśle związana z Łodzią.

W czasie studiów w 1910 Napiórkowski wstąpił do Związku Strzeleckiego. Działał też w Związku Młodzieży Postępowo-Niepodległościowej (późniejsza Unia Stowarzyszeń Polskiej Młodzieży Niepodległościowej, „Filarecja” – organizacja skupiająca młodzież opowiadającą się za ideologią PPS – Frakcji Rewolucyjnej, do której należał). Zaangażowany w działalność organizacji niepodległościowych został podczas wakacji 1914 skierowany na kurs Związku Strzeleckiego w Galicji. Pod pseudonimem *Kordian* wstąpił w szeregi Pierwszej Kompanii Kadrowej, wraz z którą jako podoficer przekroczył granice Królestwa Polskiego. Jako podoficer służył w 1 kompanii 3 batalionu 1 pułku. Potem w charakterze zwykłego żołnierza

przeniósł się 20 stycznia 1915 do 1 Pułku Ułanów. Awansował do stopnia kaprała, wachmistrza, a w październiku 1916 do stopnia chorążego, będąc jednocześnie komendantem plutonu 5 szwadronu. Brał udział m.in. w walkach o Kielce, w kampanii nad Styrem i Stochodem. Za udział na polu bitwy otrzymał prawo do noszenia odznaki „Za wierną służbę” przyznaną przez Józefa Piłsudskiego. Po kryzysie przysięgowym w lipcu 1917 został internowany w Szczypiornie, skąd uciekł rozpoczynając nielegalną działalność w szeregach PPS. Z polecenia Feliksa Perla w grudniu 1917 został skierowany pod nazwiskiem *Olkowski* do Łodzi.

Napiórkowski, ps. *Stefan*, został przewodniczącym Okręgowego Komitetu Robotniczego PPS współpracując z Antonim Purtalem – redaktorem pism „Łodzianin” i „Wezwanie”. W marcu 1918 doprowadził do połączenia związków zawodowych drzewnych oraz szewców, pozbawiając wpływów SDKPiL oraz PPS-Lewicy. Organizował strajki robotnicze, m.in. strajk protestacyjny przeciw oddaniu ziemi chełmskiej Ukrainie w pokoju Brzeskim. Był organizatorem i pierwszym dowódcą Milicji Ludowej i uczestnikiem rozbijania Niemców w listopadzie 1918. W czasie wyborów parlamentarnych w styczniu 1919 wybrany na posła do Sejmu Ustawodawczego. Wszedł w skład komisji administracji i komisji wojskowej, był też sekretarzem klubu sejmowego PPS (Związku Polskich Posłów Socjalistycznych). W maju 1920 na XVII Kongresie PPS wybrano go na członka Rady Naczelnej oraz na członka Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS. Pod koniec 1919 zainicjował wydawanie w Łodzi „Dziennika Robotniczego”, pełniąc nadal funkcję przewodniczącego Okręgowego Komitetu Robotniczego PPS. Był także łódzkim korespondentem „Nowej Gazety” w Warszawie.

W lutym 1920 Aleksander Napiórkowski zawarł związek małżeński z Wiktorią Alicją z Wysznackich (1894–1982), z zawodu nauczycielką, w latach 1924–1927 radną Rady Miejskiej w Łodzi, organizatorką tajnych kompletów w Łodzi podczas okupacji hitlerowskiej, zasłużoną działaczką oświatową i społeczną. W czasie wojny polsko-bolszewickiej w połowie 1920 w czasie ofensywy Armii Czerwonej PPS współtworzył Rząd Obrony Narodowej i uczestniczył w obronie kraju. Napiórkowski 13 lipca 1920 wstąpił do Wojska Polskiego. W randze porucznika – trafił najpierw do 1 Pułku Szwoleżerów, a potem do 108 Pułku Ułanów w VIII Brygadzie Jazdy.

Ciężko ranny 18 sierpnia 1920 podczas szarży szwadronu ułanów, którym dowodził na pozycje bolszewickie pod Ciechanowem. Zmarł tego samego dnia wskutek ran. Wiadomość o śmierci dotarła do Sejmu 28 października 1920 Marszałek Sejmu Wojciech Trąpczyński, otwierając posiedzenie w dniu 29 października 1920 poświęcił swe wystąpienie Napiórkowskiemu stwierdzając, „(...) *zginął jak żył, w sumiennym spełnieniu obowiązku wobec Ojczyzny. Jego piękna karta życiowa nieodłącznie pozostanie związana z historią pierwszego Sejmu Polskiego*”. Pośmiertnie awansowany do stopnia rotmistrza, odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari (1921), Krzyżem Niepodległości z Mieczami oraz Krzyżem Walecznych.

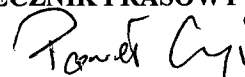
Początkowo został on pochowany na cmentarzu w Modlinie, natomiast 12 listopada 1920 na wniosek PPS ekshumowany na Stary Cmentarz w Łodzi, gdzie ze zbiórki społecznej wystawiono mu interesujący nagrobek dłuta rzeźbiarza Władysława Czaplińskiego. Inskrypcja na grobie mówiąca o śmierci Napiórkowskiego: *broniąc Ojczyzny przed najazdem bolszewickim* została zniszczona w 1950; w 2000 odtworzona staraniem Towarzystwa Opieki nad Starym Cmentarzem w Łodzi. W 1950 roku po upaństwowieniu szkół miejskich władze oświatowe usunęły żonę Aleksandra Napiórkowskiego Alicję ze stanowiska kierownika szkoły. Prawdziwą przyczyną była odmowa ze strony Napiórkowskiej usunięcia inskrypcji z grobu jej męża – Aleksandra Napiórkowskiego, która brzmiała: *broniąc Ojczyzny przed najazdem bolszewickim poległ zaszczytnie w szarży ułańskiej pod Ciechanowem 18 VIII 1920 r.*

Zdaniem Zjednoczenia Chrzescijańskich Rodzin władze Łodzi powinny właściwie upamiętnić postać Aleksandra Napiórkowskiego i przywrócić jego sylwetkę w pamięci mieszkańców Łodzi. Sensownym jest zatem, aby władze miasta powróciły do nazwy wskazanej w petycji ulicy z lat 1920-1940 i 1945-1952. W związku z powyższym, wnosimy jak w petitem.

Z poważaniem

z up. Zarządu Głównego ZChR

RZECZNIK PRASOWY

Paweł Czyż

tel. 720 729 134

1. Wyrażam zgodę na podanie do wiadomości publicznych moich pełnych danych osobowych oraz danych organizacji na potrzeby publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej.
2. Wnoszę o informowanie nas o wszystkich działaniach Urzędu w sprawie tej petycji na adres e-mail: rzecznikprasowy@zchr.pl

(1) Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz.U. z 2018, poz. 996 z późn. zm.).

www.zchr.pl

www.facebook.com/partia.zchr

partia.zchr@gmail.com

Zjednoczenie Chłopskie i Robotnicze
Robotnicy
ul. Piotra Skargi 7 Eddzi 3
43-300 Bielża

URZĄD MIASTA ŁODZI
DEPARTAMENT ORGANIZACJI URZĘDU
BIURO SŁUGI MIESZKAŃCÓW
Wydział Zarządzania Kontaktami z Mieszkańcami
25-05-2020
Członek ds. Informacyjno-Kancelaryjny
Obywateli Mieszkańców
ul. 22 Stycznia 104
2020
..... podpis

R

(00)659007731465886764
(00)659007731465886764

(00)659007731465886764

Prezydent Łodzi
pani Hanna Zdanowska
Przewodniczący Rady Miejskiej
w Łodzi
Pan Marcin Golaszewski

ul. Piotrkowska 104
80-826 Łódź